Sempre plou sobre mullat

La notícia que em sorprèn és que l'Ajuntament destina 10.000 € com a ajuda d'emergència a les Filipines. Primer: mai hi entès perquè un ajuntament ha de fer aportacions d'aquesta mena quan hi ha altres administracions de més alt nivell que sí han de tenir organitzacions que cobreixen aquests aspectes, probablement imprescindibles, quan es produeixen fets com els que generen tifons com el del 9 de novembre. Segon: perquè, com expliquen experts com Francisco Rey, codirector de l'Institut d'Estudis sobre Conflictes i Acció Humanitària, les causes que incrementen la vulnerabilitat de països com Les Filipines davant de fenòmens hidrometerològics com aquest són producte, sobretot, d'unes polítiques que han adoptat models de desenvolupament urbanístic poc adients a les característiques del país com, per exemple, zones costaneres molt afectades, assentaments humans on tothom sabia que no era aconsellable construir i que només responen a interessos particulars dels que s'enriqueixen amb aquestes construccions (que ens han d'explicar a nosaltres...!).

Si a això hi afegim la inacció o acció tardana, errònia i poc eficaç de l'administració pública, haurem fet un retrat habitual que, no per repetitiu, ajuda a entendre com es possible que any rera any, els esdeveniments d'aquesta mena arreu del món segueixin els mateixos passos. El president Aquino III, és a dir, un president de república que porta un nombre d'ordre igual com una dinastia monàrquica, està en el lloc que està (després de votacions, això sí) pel fet de pertànyer a la família Aquino de llarga trajectòria en el poder d'aquest país format per milers d'illes i, per tant, forma part d'una oligarquia que ha explotat i explota sistemàticament als seus conciutadans des de fa generacions.

La diàspora de filipins que treballen fora del país és prou coneguda, una part en el nostre país, igual com és coneguda la seva religiositat, bàsicament la fe catòlica que ha fet, en alguns casos, que zones de Catalunya mantinguin esglésies funcionant gràcies a la colònia de filipins que, com sabem, cobreixen un espai laboral de serveis domèstics bàsicament.

Ara l'Ajuntament dona 10.000 € via Unicef com a Ciutat Amiga de la Infància i, es diu, per atendre la infància i garantir el subministrament d'aigua potable. Perdoneu-me els nets de culpa, els esperits nobles que feu aquesta mena d'actes amb la consciència lliure i el desig sincer d'ajudar al proïsme, però mai arreglarem el món (una hipòtesis propera a l'inefable, ja ho entenc) si abans o simultàniament no fem res per derrocar, denunciar o fer impossible l'existència de governs i governants com els de les Filipines i altres més propers i no per això menys culpables de les injustícies del món fruït de les catàstrofes naturals o de les generades per la ma dels humans.

Aquests 10.000 € potser haurien servit millor aquí, a la ciutat, on hi ha pobres i una campanya per donar de menjar cada dia a persones necessitades. És una hipòtesi.

EDUARD JENER és crític cultural

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/94249.html

Copyright 2024 Cugat.cat